

Таким чином, враховуючи вищезазначене, можна зробити висновок, що регулювання та постійне забезпечення правопорядку у сфері публічної безпеки та порядку в Україні – це врегульовані державою адміністративно-правовими нормами суспільні відносини, які виникають під час реалізації суб'єктами владних повноважень своїх функціональних обов'язків, з метою підтримання правопорядку та забезпечення публічної безпеки в Україні, потребують постійне оновлення, актуалізацію та вдосконалення.

1. Панова О.О. Особливості компетенції органів Національної поліції у сфері забезпечення публічної безпеки /О.О. Панова // Роль та місце правоохоронних органів у розбудові демократичної правової держави: матеріали XI міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., м. Одеса, 25 березня 2019 р. Одеса: ОДУВС, 2019. С.114-115.

2. Панова О.О. Особливості структури адміністративно-правових відносин у сфері забезпечення публічної безпеки/ О.О. Панова// Журнал східноєвропейського права. - № 50- 2018 - С.44-49 - Режим доступу: http://easternlaw.com.ua/wp-content/uploads/2018/04/panova_50.pdf.

3. Шевченко С.І. Адміністративно-правове регулювання поліцейської діяльності щодо забезпечення публічного порядку// Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук - Режим доступу: <https://dduvs.in.ua/wp-content/uploads/files/Structure/science/rada/auto/20/2.pdf>.

4. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>.

5. Про Національну поліцію: Закон України від 20 серпня 2015 року №580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text>.

Богдан Полупан,
здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:
к.і.н. **Недря К. М.,**
завідувач кафедри гуманітарних дисциплін
та психології поліцейської діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ ЯК УМОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Питання взаємодії правоохоронних органів із громадськістю завжди було актуальним на всіх ступенях розвитку держави. Для забезпечення успішного вирішення основних завдань Національної поліції України потрібно удосконалення вже існуючої діяльності шляхом поліпшення взаємовідносин з громадськими спільнотами, а також модернізувати форми правового регулювання із забезпечення та реалізації діяльності поліції з громадськістю.

Говорячи про взаємодію поліції з населенням, необхідно усвідомлювати, що така, оснoвана на законі, співпраця, яка має спільну мету, підтримання належного стану публічного порядку, перш за все на вулицях та в інших громадських місцях, зниження рівня вуличної злочинності, залучення до спільних заходів все більшої кількості населення, збільшення кількості громадських формувань з охорони публічного порядку, підвищення ефективності їх роботи, все це є нагальна потреба сьогодення [2, с. 30].

Важливим буде зазначити той факт, що Законом України «Про національну поліцію» регламентоване таке положення, діяльність поліції здійснюється в тісній співпраці та взаємодії з населенням, територіальними громадами та громадськими об'єднаннями на засадах партнерства і спрямована на задоволення їхніх потреб [1].

Відповідно до вищезазначеного, необхідним є зосередження уваги науковців та вчених до проблеми взаємодії поліції та громадянського суспільства. Науковий аналіз аспектів взаємодії органів поліції та громадськості був проаналізований у працях таких вчених, як:

О. Бандурки, Ю. Битяка, О. Джафарової, Є. Додіна, Д. Каблова, О. Клошніченка, Л. Ковалю, В. Колпакова, О. Остапенка, А. Рогожина, О. Тимошука, В. Майорова, А. Подоляки, О. Проневича, О. Салманової, В. Шкарупи.

Правову основу взаємодії поліції та суспільства на засадах партнерства утворюють такі джерела [3, с. 6]:

- Конституція України від 28.06.1996;
- Закон України «Про Національну поліцію» від 02.07.2015;
- Закон України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» від 22.06.2000;
- Наказ МВС України від 28.07.2017 №650 «Про затвердження Інструкції з організації діяльності дільничних офіцерів поліції»;
- Наказ МВС України від 19.12.2017 №1044 «Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України»

Якщо звертати увагу на форми діяльності поліції, то їх можна розділити на правові, які тягнуть за собою юридичні наслідки, та неправові, що таких не спричиняють. Щодо останніх, то це такі форми, які є повсякденними і які позбавлені юридичних наслідків. Вони не пов'язані з реалізацією повноважень правоохоронних органів і не призводять до виникнення, зміни і припинення будь-яких правовідносин. Щодо правових, то вони пов'язані з утворенням і застосуванням норм права, це можуть бути: видання актів, укладення договорів, та здійснення інших значимих дій.

На думку С. Калужного, співпраця органів внутрішніх справ можлива лише за двох форм: за безпосередньої співпраці та консультативні дії.

Щодо консультацій, то вони полягають у тому, що поліція разом із населенням визначають та знаходять вирішення різним проблем. Консультативний механізм допомагає поліції проблеми різної складності та шукати шляхи їх вирішення, та приділяти увагу тим правопорушенням, які найбільше турбують людей.

Безпосередня співпраця полягає у тому, що між ними виникають певні взаємовідносини, за яких вони вирішують проблеми різних ступенів тяжкості за місцем проживання громадян, забезпечуючи вирішення завдань правоохоронної та правозахисної функції.

Шевченко С. зазначає, що вдосконалення взаємодії поліції з населенням – це необхідна умова існування довіри громадян до правоохоронних органів, а також до влади в цілому; аналіз і використання зарубіжного досвіду участі населення у правоохоронній діяльності – це дієвий інструмент якісного покращення співробітництва поліції і громадськості, реальна можливість підвищення ефективності роботи поліції через впровадження в роботу правоохоронних органів моделей діяльності поліції зарубіжних країн по використанню консультативного механізму та співпраці з населенням щодо забезпечення громадського порядку – це нагальна потреба теперішнього часу [4, с. 165].

Отже, відповідно до проведеного нами аналізу, ми з'ясували, що діяльність правоохоронних органів заснована на співпраці з населенням і спрямована на попередження правопорушень і злочинів, що є нагальною потребою сьогодення. Також, основними завданнями взаємодії поліції та суспільства є: підвищення авторитету та довіри населення до поліції, створення позитивного іміджу шляхом підвищення рівня компетентності та професіоналізму органів внутрішніх справ, своєчасне, швидке реагування поліції на всі звернення та проблеми громадян.

1. Закон України «Про Національну поліцію» *Відомості Верховної Ради*, 2015, № 40-41, ст. 379.
2. Голуб М. В. Взаємодія поліції та населення як обов'язкова умова забезпечення належного стану публічного порядку в сучасних умовах. *Форум права*. 2016. № 2. С. 30-33.
3. Логвиненко Б. О., Кравченко І. С. Взаємодія поліції та суспільства на засадах партнерства в діяльності підрозділів превентивної діяльності. *Методичні рекомендації*. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2018. 20 с.
4. Шевченко С. І. Особливості взаємодії національної поліції з громадськістю в процесі забезпечення публічного порядку. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2017. Вип. 6. Том. 2. С. 162-166.